

TELEGRAFUL ROMÂN

Nr 89. ANUL XVI.

Telegraful este de două ori pe săptămână: joi și duminică. — Prenunțarea se face în Săbiiu la expeditorii foiei pe afară la c. r. postu, cu bani ga'ta prin scrisori francate, adresate către expeditorii. Prețulu' prenumeratului pentru Săbiiu este pe anu 7. fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

Săbiiu, in 3/15 Novembre 1868.

tră provinciile din Monarhia pe anu 12 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prinț. și țări străine pe anu 12 pe 1/2 anu. 4 fl. v. a.

Inserțiile se plătesc pentru întreaga oră cu 7. cr. și pentru a doua oră cu 5. cr. și pentru a treia repetiție cu 3. cr. v. a.

Amesuratu concludului congresului nostru bisericescu nationale român sau pusu sub tipariu din partea direcțiunei tipografiei arhidieceșane protocolulu' congresuale dinpreuna cu Statutul organicu alu întregii noastre provincii mitropolitane, și după putine săptămâni se va și gata.

De prisosu aru fi a debate însemnatarea acestei cărți pentru viața noastră bisericescă; după parerea noastră ajunge a espune atâtă, ca ea este de neapărata necesitate pentru fiecare comuna bisericescă, și pentru toti cărturarii noștrii fără deosebire de pusețiune în biserică.

Prețulu' unui esemplariu este 1 fl. val. austr.

Se pôte prenumera până la 1 Decembrie vechiu.

Săbiiu in 22. Octomvrie 1868.

Directiunea tipografiei arhidieceșane.

Grant.

Telegrafulu' ne aduce scirea, ca generalulu' Grant s'ă alesu de presiedinte alu statelor unite din America nordica.

Însemnatarea învingerei acestei' marii cauzei liberali nu o pôte pretiți cineva mai bine, decâtă cându e pusu în stare, de a ceti despre viața barbatulu' acestu' a schiță urmatoria, carea o scôtemu din notițiile (însemnările) unui scriitoriu nepartinitoriu și conscientiosu din America. Cursulu' celu minunatu alu vieții republicanului acestu' a, a căru' bratiu puternicu a învinsu pre cei ce vrău sa sustiena sclavi'a, arata mai bine, că ori-ce declamațiune, ca reacțiunea nu prea are cauza de a se lucră, reacțiunea dău, carea se legana în speranția, ca soldatulu' Grant se va face cu forti'a dictatoru și va da ultim'a lovitura binelui comunu alu republicei grandioșe, care totu deun'a au fostu unu ghimpe în ochii reactionariloru din tôte țerile.

Într'a deveru Grant nu este omulu' dictaturei, inșă cu Johnsons, carele e omulu' reactionariloru, curendu le va gata. Lasămu sa vorbășca în cele următoare biografulu' lui:

Ulisses Sidney, s'ău după cum eră la începutu' numele acestu' a, Hiram Grant sau nascutu în Point Pleasant la 27 Aprilie 1822. În tineretiile sele nu au avutu parte de alta cultura, decâtă de aceea, ce i o pută da scôla cetății, i'era în cele lalte fu avisatu la studiu privatu și la aceea ce si-a pututu castiga mai târziu în scôla militarășca din West-Point. Până cându umblă Grant la scôla nu pré da semne de talente eminate; elu învatiă târziu, dară cea ce învatiase odată, ținea foarte bine în minte. În anulu' 1838 fu adusu Grant prin mijlocirea generalulu' Thom'a de Horner — carele acum'a e repozatu — la scôla militaria din West-Point. Aici și au castigatu elu multi amici; și unu ce caracteristicu este, ca totu atanci au capatatu pentru purtarea lui cea barbatășca și curagioșă, atributul de „Company Grant“, și numele acestu' i au ramasu până la intrarea lui în armata regularia.

În Iulie 1843 au intratu Grant după depunerea unui essamenu rigurosă că alu doilea locoteninte în regimentulu' 4 de infanteria alu armatei regularie, carele era stationatu în departare cătră apusu, și au luat parte sub generalulu' Tayloru la rebelulu', ce se escase contr'a Messiculu'. La Palo Alto, în 8 Maiu din anulu' același, au fostu prim'a data în rebelu' și s'au destinsu în diu'a următoare în lupt'a cea sangeroșă dela Reseca-de-la-Palma. Și cându sau luat cu asaltu fortareții Monterey în 23 Sept. 1846 sa aratatu Grant că unu oficiaru curagiosu și circumspectu. În 29

Martiu 1847 sau luptatu Grant sub generalulu' Scott, cu a căru' trupe se înșolise regimentulu' lui Grant, la Veracruz și a lanatu parte la ocuparea orasiulu' acestu' a. Cându au fostu intrarea în lantrulu' orasiulu' Messico, au avântatu Grant la rangulu' de maestru de quartire. În 8 Septembrie au escelat în lupt'a dela Molina del Rey intr'atâtă, încâtu inșă pré câmpulu' bataliei fu denumitu de întâiulu' locoteninte; în luptele, ce au urmatu după ocuparea orasiulu' Messico, cu deosebire inșă la asaltarea orasiulu' Chaupteppec au aratatu sânge rece și o astfelu' de virtute, încâtu mai marii lui în raporturile loru oficiose lăudara cu o unanimitate rara circumspecti'a și bravura cea admirabila a lui Grant. Pentru aceș elu a avansatu iute la rangulu' de capit'ănu și fu întaritu în anulu' 1850 de congresu că atare.

După finirea glorioșă a rebelulu' mexicanu s'ău reintorsu Grant acasa și s'ău casatoritu; bataliunea lui fu trimisa la Oregon, că acolo sa puna stăvila credelițăților, cele faceau gintele barbare ale Indianilor. Cuartirulu' generalu eră pe atunci în fortareții Dallas. Inșă a tândali și a pândi astfelu, fără de a dă fatia cu inimiculu' nu se potrivea cu spiritulu' celu activu alu lui Grant.

În anulu' 1854 est' din statulu' militaru și se facu farmu lângă St Louis (Missouri). Multi și aduc încă aminte cum umblă presiedintele presinte prin stradele din St. Louis cu o palariu veche, în vestiminte dure și cu nișce ciobôte mari și vendea lemnele cele taiate de elu însusi. În anulu' 1859 deschise Grant în compania cu tatalu' seu, care trăia încă, o negociatoriă de pei în Galena sub firm'a „Grant and son“ și și castiga în scurtu timpu renume bunu.

În 14 Aprilie 1861, diu'a după predarea fortareții Sumter, emise presiedintele Lincoln o proclamațiune cătră poporulu' statelor unite, ceru unu contingentu de 75.000 de feciori și conchiamă congresulu' la Washington City la o șiedintia estra ordinară pr 4 Iulie, diu'a în care se serbăza dechiararea independenței.

Numerulu' cerutu de voluntari se și adună într'unu timpu foarte scurtu. Grant înrolă însusi o compania aducendu la guvernatorulu' de Illinois, Richard Yates. Grant i'erasi se facu soldatu.

Primele sele fapte rebelice în rebelulu' de secesiune le implini în statulu' Missouri. Dejá la 4 luni după începerea rebelulu' fu denumitu de generalu alu brigadelor de voluntari și primu comand'ă în Cairo, în partea sudica din Illinois, unde se varsa Ohio în Mississippi.

Elu sciu mai bine că toti generalii uniunei, sa introduca disciplina în trupele ș-le. ceea ce nu eră usorū fatia cu spiritulu' celu independentu alu voluntariloru, cari că cetățienii americani adusesera cu sine în câmpu principiulu' egalității; elu sciu mai încolo a-si castiga prin dispozițiuni întiepte folosuri mari asupra inimiciloru sei.

Prim'a fapta eminentă alu Grant fu ocuparea fortareții Donelson în 16 Febru 1862. În 6 și 7. învinse pre generalulu' Beauregard. Grant fu ranitu atuncea usorū la unu picioru. Nu asiă de favorabilu, că în Vestulu' uniunei, mergea pre timpulu' acestu' în Ostu la Potomac și Rappahannoc. La Bull-Run se pierduse o a doua lupta, la Fredericksburg și Chancellorsville i'era fura învinse trupele uniunei. Primulu' duce alu rebeliloru, Lee, învinse mai de multe ori pre generalii uniunei Macclellan, Pope, Burside și Hooker. În 17. Aprilie 1862 fu denumitu generalulu' Holleck de generalu supremu alu tuturor trupelor uniunei, care lui Grant și lui Therman li se incredință conducerea rebelulu' în Vestu și în Sud-Vestu. Iaru'a anulu' 1862 și 1863 fu foarte trista pentru uniune. Abi'a în Iuliu 1863

castigaru trupele uniunei cașei victorii. În aceeași di, în care învinse generalu Meade pre Lee la Gettysburg, în 4 Iulie, castiga Grant predarea fortareții Vicksburg dinjosu de riuu Yazoo la Mississippi. Cu caderea acestei fortareții începă a scadé și noroculu' rebeliloru. Pentru acest' a învingere glorioșă i se votă generalulu' Grant multiamire din partea presiedintulu', a congresulu' și e națiunei, și elu care alergase acum'a în decursu de doi ani și jumătate dela o lupta la alt'a, acum'a se odihni prim'a data în mijloculu' familiei sele; inșă curendu se rentorse i'erasi la armata.

Denumitu de generalumajoru alu armatei regulate învinse Grant în Novembre 1863 la Chattanooga puterea rebeliloru și aduse prin acest' a statele Kentucky și Tennessee în deplin'a posesiune a uniunei. Legislatiunile din New-York și Ohio i decretara multiamiri cordiale și congresulu' lu onoră cu otarirea, prin care i se daru din partea statulu' o medalia de aur, carea pre o parte porta chipulu' lui, i'era pre cealalta figur'a gloriei.

Gu o modestia rara primu ducele celu mare republicanu acesteia pré înalte semne de onóre, care i-lu împintenara la unu și mai mare zelu în lupt'a pentru unitatea și libertatea patriei sele.

Celu mai înaltu rangulu' militariu, acel'a de locoteninte generalu, care în rebelu lu avuse numai George Washington, i se atribui prin o otarire a senatulu' din 2 Martiu 1864, și dejá în 2 Martiu fu denumitu de comandante supremu alu întregi armate unite.

Astfelu vedemu pre neînsemnatulu' excapitanu și asociatulu' negociatoriului de pei de sub firm'a „Grant and son“ urcându-se în cursu de trei ani numai prin meritele sele proprii la culmea cea mai înaltă a gloriei și puterei rebelice.

Acum inșă veni tempulu' celu mai greu. Generalulu' Lee adunase, încâtu eră cu putintia, totu ce se ținea de trupele rebelice în giurulū seu și și luase pusețiune într'o linia lungă spre așerarea Richmondulu', fortificându-se cu șianturi. Grant se nesuiă a fi în rebelulu' cătu s'aru puté mai în graba. Amendoué părțile se luptau cu norocu schimbaciosu, până ce în fine se asigură triumfulu și libertatea uniunei în lupt'a cea mare dela Richmond, care dură 4 zile, din 29 Martiu până în 2 Aprilie. Lee se predă în 9 Aprilie la Appomatox, și cu aceste Grant implinise marele opu alu nimicirii inimiculu'.

În cêrt'a de constituțiune ce se escă mai târziu între presiedintele Johnson și între congresu, Grant eră de partid'a mandatariloru poporulu'. Johnson depuse pre Sheridan, celu credinciosu oficiulu' seu, din postulū seu, Grant facu atentu pre presiedintele într'o epistola, „ca în statele unite voint'a poporulu' e legea cea mai înaltă“ și ca și presiedintele trebuie sa asculte de „vocea poporulu'“. În anulu' 1867 luă Grant asupra-si — precum se vede, spre a se puté improviti mai bine faptelorū celoru preste mesura arbitrară ale lui Johnson — administratiunea provisoră a ministeriulu' de rebelu purtandu semnu adeveratei iubiri de patria și a credincioșei ascultări de legi.

De statura Grant e mai sub marimea mijlocia, inșă de constituțiune tare și puternică; are ochi albaștri, din cari luceșce amicitia, și peru castaniu, porta barba completa, și cu deosebire pre la unghiurile gurei se pôte observă o trasura marcata, ceea ce arata o vointia statornica. După esteriorulu' lui mai multu s'emenă a omu privatu amicabile și modestu, decâtă a beliduce mare. Elu vorbesce prea puțin și se esprime și în scrisu cătu se pôte de scurtu, inșă totu-deun'a foarte determinatu.

N. Fr. Bl.

Evenimente politice.

Săbiiu, 30 Octomvre.

Cestionea naționalităților în locu de a pasi cătra o soluțiune linișcitoria ia o direcțiune carea sternesce noue resimțimie. Unu proiectu nou s'eu o modificatiune a celui a lui Kerkapolyi — Horvath s'au elaboratu în secțiunea a VI inșe e mai totu că proiectulu originale. Curiositate a mare pentru a vedea cum va trece cestionea ac'est'a prin dieta și ce urmări va avé. Curiositatea ac'est'a ne apasa greu pentruca ea e impreunata cu multa nemulțimire din partea naționalităților.

Dincolo de Lait'a încă nu s'a mai îmbunătățitu situațiunea cu nimic'a.

„Osten“ publicase unu articlu „Austri'a, Ungari'a și Romani'a“ în care a espusu ca conducătorii partidelor ungurești s'au nisuitu totu deun'a a duce pre barbatii de statu ai Romaniiei în partid'a insurecțiunale contra Austriei și cu acei'a și pre români din Austri'a. Acum publica unu articlu dela unu croatu, care s'a silitu forte multu pre tempulu lui Schmerling, dara dice durere! fără de succesu, de a duce pre delegatii dietei croate în senatulu imperiale. Articulu e intitulatu: „Austri'a, Ungari'a și Serbi'a“ starata ca pre principele Serbiei Pau castigatu influința ungeresca. De aci deduce apoi purtarea partidei naționale din Croati'a și provoca pre regimulu din Vien'a sa aiba mai bine de grigiu de intimitatea între Pest'a și Vien'a.

Romani'a este acum obiectulu primu alu desbaterilor diuaristice. Intre alte multe câte se dicu și se scriu asup'a acestei țeri, cetim ca unu corespundinte vienesu la „Itali'a“ anuncia caletori'a cea cu prip'a a ambasadorului prussianu bar. de Werther la Ptesti, că sa se intalnescă acolo cu principele Carolu. Caus'a acestei intalniri aru fi consultarea asup'a purtării guvernulu român, fatia cu pasii comuni, ce se voru face din partea Angliei, Franciei și Austriei. Din Angli'a însă se deminte ca aru voi guvernulu sa face pasii comuni în afacerile romanesce.

Săbiiu, 1 Noemvre. Eri a fostu instalațiunea serbatoresca a Superintendentului bisericei evanghelice (luterane) Dr. Georgiu Danielu Teutsch ca superintendentu. La 10 ore conveni adunarea generale bisericesca în sala sedintielor ei, unde prin vre-o căti-va membri invitara și condusera pre supeintendentele. Totu asiă se urmă cu comissarii regesci dd. consiliariu de secțiune și comitele provisoriu Mauritu Conrad și secretariulu guberniulu Fredericu Schreiber, cari se aflara în locuința celui dintâiu. Din sala sedintielor porni conductulu întregu cătra biseric'a cea mare evanghelica printre spalierele formate de jumnea studiōsa dela institutele evanghelice. Pre căndu ajunse conductulu în biseric'a oșpetii și unu numeru însemnatu de privitori și ascultatori implura biseric'a.

Unu choru se produse îndata cu o cântare forte frumoșă și forte bine executata. Dupa ac'est'a cântă o piesa comun'a bis. și îndata urmă o cuventare din partea instalandului superintendinte. Cuprinsulu cuventării se reasumă în întrebarea: Pre ce se întemeieza increderea cea plina de bucuria în viitoriulu bisericei protestante evanghelice și respunde; pre impregiurarea, ca biseric'a sta sub scutul lui Dumnezeu și merge cu sciința mâna în mâna și ca conluera și poporul în biseric'a.

Urméza cetirea diplomei de întărire în limb'a originale și în traducere nemțiesca și apoi depunerea juramentului bisericescu, pre carea o face superintendentele înaintea altariulu și cea de suditu credinciosu. Formul'a juramentului dintâiu o cetesce curatorulu bisericei; a două secretariulu gubern. carele funcțiuneza că alu doileacommisariu regescu.

Aceste a fostu trasurile principale ale actului acestui momentosu pentru evanghelicii sasi din Transilvani'a. Sedintiele adunării voru dură vre-o 2—3 septamâni.

Unu prândiu stralucitu la „Imperatulu Romanilor“ reuni la 3 ore dupa amedi pre oșpetii de aprôpe și de departe în numeru aprôpe de 200. Afara de reprezentantii cercurilor bisericesce ev. lut. din tota țiera, erau de fatia tote notabilitățile bisericesce, militari și civili din Săbiiu precum și reprezentantii ai tuturor confesiunilor. Music'a

celatiōnescă executa câte-va piese cu precisiune deplină îndestulțoria. Logiele pre tempulu toastelor se umplura de dōmne, între cari soci'a și rudeniile mai de aprôpe ale D. Superintendinte. Toastulu celu dintâiu în radica Dlu Superintendinte. pentru Maiestatea Sa c. r. apostolica, aperatorulu supremu alu bisericelor; alu doilea Dlu Procomite Conradu pentru noulu Superintendinte Dr. G. D. Teusch; alu treilea Dlu Decanu Phleps din Cristiannulu Săbiiului pentru In r. Ministru de culte Br. Eötvös; apoi închină Dlu Bar. Bedeus pentru Esc. Sea Comissariulu reg. Contele Péchy; dupa aceea Dlu Parochu Schneider din Gârbov'a (?) pentru armata austriaca și pentru conducatoriulu aceleia în Transilvani'a, Esc. Sea Comandantele generalu Bar. Ramming, și Dlu Parochu Budaker din Lechința șesca . . . pentru Esc. Sea Metropolitulu gr. or. Bar. de Siagnu'a. Din sirulu celu lungu alu toastelor urmatore: pentru comissarii ad hoc la instalarea Superintendintei, pentru universitatea săsescă, pentru Coratorele bisericesce precedinte Conradu Schmidt și celu actualu Bar. Bedeus, pentru famili'a Superintendentului s. a. s. a. amintim cu deosebita placere alu Dlu Parochu și Decanu Schuster din Critiu pentru ega'a îndreptare și iubirea creștinesca între tote confesiunile țierei noastre și reprezentantii lor. Festivitatea a fostu forte animata și d'abiă la 6 ore se imprasciara participantii de la ac'est'a mēsa solemnă.

Brasiovu în Oct. 1868

Domnule Redactor! Liniscea și bun'a întielegere suntu de siguru mijloculu celu mai aptu de a face, că ori-ce întreprindere sa sporēsca și sa produca rodulu doritu. Ac'est'a dorința de a trăi cu totii în buna armonia și de a conluera cu totii cu puteri unite la înflorirea trebilor noastre scolare și bisericesce, ac'est'a și nici decătu altu ce-va ne îndemna a ve rugă sa dau locu în st. domniei vōstre diuariu urmatoriulu articlu:

Reporturile despre desbaterile congresului nostru mitropolitanu fiindu deja terminate,*) sperăm ca ne veti permite se revenim la un'a din siadițiile ultime, spre a îndigita ore-care rectificare.

În protocolulu congresului împertasitu în num. 83. **) alu „Telegrafulu Romanu“ s'a petrecutu între altele și aceea, ca Corpulu profesoralu din Brasiovu a asternutu o petitiune îndreptata în contra statutulu Eforiulu totu din acestu orasiu. Acestu pasagiu din procesulu verbalu a congresului aru presupune o discordia între corpulu profesoralu și Eforia scolară, care din norecire nu esista, ci starea lucrului e de totu simpla și naturală. Eforia întielegându-se cu reprezentatiunile celor douē comune bisericesce care (comuni) suntu proprietarii Gimnasiulu, a decisu se trimeta statutele sele precumu și nisce statute privitoare la pensiunea pretilor și profesorilor acestor comune, la congresu că se le aprobeze și întarēsca. Aflându despre acestu pasu alu Eforiei unii membri ai sinodelor parochiale din ambele comune, între cari au fostu și profesori, și sciindu ca amintele statute nu suntu dupa cum pretinde organismulu bisericef noastre constitutional, emanate cu vointia sinodelor parochiale, ci elaborate numai de Eforie, carea e numai corpu administrativu, au crezut că si implinescu numai datori'a lor de membri consciințiosi ai sinodelor parochiale daca voru protestă în contra procedurii urmate de Eforie respective de reprezentatiuni (comite), cu atātu mai vertosu ca congresulu mitropolitanu nu este chieimatu a întari statute speciale ale unei sau altei comune bisericesce, ci ac'est'a cade în competința sinodulu eparchialu. Ne resomam dara și dicemu: nu corpulu profesoralu ca atare ci mai multi Brasioveni (Profesori neguțiatori și iuristi) au protestatu în contra procedurii Eforiei și nu în contra statutulu Eforiale, care pōte se fie și bunu, numai catu membrii comunelor, cari nu suntu în comiteu nu'lu cunoscū, fiindca nu s'a facutu nici odata cunoscutu.

Ne folosim de ac'est'a ocaziune spre a ne esprima în câteva cuvinte asup'a principiilor dupa care credem ca trebuie conduse și administrate în comuna trebile noastre bisericesce și scolare, pentru că se pōta înflori și progresă spre multamirea tutu-

*) Inca nu. R.

**) În nr. 82. în raportulu extractiv alu sedintielor, iera în nr. 83. a fostu vorb'a de profesori și cetățieni. Red.

roru. Fie că ac'est'a a noastră opiniune se fie primita ca aceea bunavointia și încredere, care ne-a însuflețitu pre noi la scrierea acestor siruri. Fie convinsu ori cine, ca n'avem alta tina înaintea ochiloru decătu binele scōlei și bisericei. Sa ne întielegem dara. Pentru regularea și conducerea afacerilor bisericesce scolare și fundatiunele din comuna avem statutul sinodulu archidieceșanu din 1864 statutu, care încātu se țiene de organizatiunea parochielor, s'a aprobatu și întaritu mai fāra schimbare și de cătra congresulu mitropolitanu din a. c. și care basându-se pre autonomia bisericei noastre și pre constituițiunea democratică dispune, ca afacerile bisericei scōlei și ale fondurilor comunei sa se reguleze și conduca prin sinodulu parochiale prin comitetulu parochiale și prin Epitropia parochiale. Sfer'a de activitate a acestor trei factori se detiermuresce astfel. Sinodulu are putere legislativa sau mai bine disu puterea supremă; elu și alege comitetulu și căruia îi îndreptăteza executarea decisiunilor sele, prescriindu-i modalitatea, cum are sa urmeze în sfer'a sea de activitate și pretindindu dela elu depunerea ratiōniului în totu anulu despre lucrările sele, care are sa se cercetēze de o comisiune esmisa de sinodu. Eara Epitropia (sau Eforia), carea încă se alege prin sinodu și căreia se îndreptăteza visteria bisericei și a scōlei, are sa efectueze conclusele sinodulu și ale comitetulu, și prin urmare sa dea socotēla și unia și altui'a despre ceea ce a facutu. Încātu pentru comunele scolare, care constau din douē (cum e în Brasiovu) sau mai multe parochii se dispune în statutu sa se alege din comiteele și Epitropiile acestor parochii, unu comiteu și o Epitropie scolară comună. Acestea suntu principile, dupa care se conduc afacerile bisericesce, scolare și fundatiunale ale unei parochii și acestea le aflăm și noi ratiōnale și mai drepte. Urmarea naturală din acestea este, ca comitetulu sa se țiene strictu de sfer'a de activitate ce i-o prescrie sinodulu, și Epitropia de sfer'a ce i-o indica amendouē. Facerea de statutu dara (că se ațingem unu punctu practicu) despre modul activității sele nu cade, dupa principiile arătate, în competința comitetulu s'eu a Eforiei, ci acestea au sa se astērna că proiectu, și numai daca ac'est'a le va primi, au valōre de lege. Peste totu că sa se taia ori ce disputa, sinodulu se face statutu speciale, în care sa se indice cu deameruntulu sfer'a de activitate atātu a comitetulu și a Epitropiei.

Sa vedem acum, cum e organizata biseric'a și scōla în Brasiovu? și anume cele douē comune (din schei și din cetate), care se privescu ca proprietarii gimnasiulu. Pentru fiecare esista unu comiteu (sau Representatiune) și din fie-care suntu alesi (nu mai de cătra comitee câte siēse membri, cari intrunindu-se formēza Eforia gimnasiulu și a scōlelor normale, și ac'est'a privindu-se (în puterea „Legamentulu“ dicu ei) ca corporatiune de sine statatōre își face statutele sele dupa care conduce lucrurile scolare. Ac'est'a dupa parerea noastră nu e tocmai constitutional și aduce cu sine multe neintielegeri. Dara „legamentulu“ trebuie sa-lu pazim dicu membrii actuali ai Eforiei. Da, însă ac'est'a nu e în contra principiilor din statutu sinodulu eparchiale, ci se pōte aduce prea usor în consonantia cu ac'est'a. Dara pōte ca nu voiti o organizatiune scolară dupa numitul statutu, ci o stare esceptionale. Bine, arētatū odata chiaru și pre întregulu legea dupa care voiti sa poredeti cu scōla aici în Brasiovu, publicati odata statutele organizatiunei eforiale, fixati drepturile ce vi le atribuiti asup'a scōlei și a profesorilor și decă sinodele parochiale voru aprobă (respective voru tăcē) aceste statute, și Episcopulu, respective sinodulu eparchialu le voru încuviința, atunci va sci ori cine de ce are sa se țiene. Atuncea nu va mai dice nimenea, ca Eforia lucreaza dupa arbitriu, sau cumu îi sufla unulu sau altulu dela spate eara Invetiatorii și Profesorii voru sci ce oblegaminte și ce drepturi au. Atunci va fi pace căci: clara pacta boni amici s'eu: Kurze Rechnung lange-Freundschaft.

Cei subscriși în protestu dimpreuna cu alti Brasioveni.

Votu separatu,

a membrileru comisiunei de siēse Michailu Dobode Ruszka la proiectulu de statutu, a comisiunei de siēte — din 2 Noemvre 1868 despre componerea corporatiunilor reprezentative în statutu regescu.

Înainte de ce a sîu pîsi la opugnarea unor paragrafi din proiectul comisiunii de sîapte, care tracteaza despre compunerea corporatiilor reprezentative în „fundulu regesc”, a majoritatea comisiunii este primită și considerată de majoritatea comisiunii respective de aptu pentru a se recomanda plenului înclitei universități, spre a se lua de baza pentru dezbateră genrală, — trebuie să me dechiaru decisiv în contra principiului statoritu în proiectulu respectiv, care este principiulu alegerilor indirecte pentru compunerea celor mai înalte corporatiuni reprezentative în fundulu regiu, și anume: a adunărilor scaunale și a universității. —

Proiectulu de sub cestinne ignoreza cu totulu referintiele de dreptu secularie, după cari fiecare individuu sau juris s'au bucuratu în fundulu regiu și pîna la anul 1848 de drepturi egale (natura fundi regii nullam patitur jorium diversitatem), și creadia acea stare precarie de dreptu, după care partea cea mai mare a populațiunei este desbracată de totu dreptulu, de a contribui la croirea sortiei sele.

Acést'a se intenționează prin statorirea principiului alegerii indirecte de o parte, iera de alta parte după unu censu cu totulu nedreptu.

Lupa modest'a mea parere, compunerea corporatiunilor reprezentative, de cari ne este vorba — va fi atunci mai drépta și mai corespunditorie scopului, cându membrii acelor'a voru fi eflussuru majorității ale alegerilor îndreptatili, — a căsuru vointia nu va putea fi influențiată, celu puțin nu asiă lesne că atunci, cându aceea aru fi eflussuru număi ale minorității esita prin alegerile indirecte din totalitatea membrilor îndreptatili. —

Asiă dara eu în alegerile indirecte vedu o tiermurire nedrépta în dreptulu și influenț'a alegatorilor, de a f ce întrebuintare din dreptulu lor de alegece începudu dela reprezentanti'a comunale pîna la acea a municipiului întregu (Universității). —

Din impregiurarea, ca eu la compunerea celor mai înalte corporatiuni reprezentative, precum este compunerea adunării de scaun și a universității sum în contra alegerilor îndrepte și pentru alegerile directe, nu voescu se misa presupuna, ca dora eu asiă voi a subtrage din competenția reprezentantilor comunale, dreptulu de a dezbate, și a aduce decisiuni în agendele lor comunale — și acést'a a-lu transpune dezbaterii tuturor membrilor îndreptatili din comun'a respectiva; — nu nici decátu, pentru ca dreptulu acést'a alu reprezentantiei comunale — lu ceru referintiele sociale, nefindu consurtu că pentru tóte afacerile comunale, unele chiaru cu totulu neînsemnate să se adune toti membrii îndreptatili ai comunei. —

Cu totulu altminte a lucrulu cu adunările scaunale și universitatea; acestea se conchiama numai a rare ori, iera membrii pentru aceste corporatiuni se potu alege pre mai multi ani, asiă câtu alegatorii numai în câte doi trei ani să fia siliti a abdice pre câte un'a seu dóue dile de lucrurile lor economice, pentru de a face întrebuintare din celu mai frumosu dreptu constituționale. —

Sum în contra mentiunatului proiectu de statutu mai departe și din' acea manecare principale a majorității comisiunii, după care comunele sasesci se supunu tutoratului și majorisării comunelor cetatie, și dreptulu de alegece acelor'a se face ilusoriu în cele mai vilali afaceri constituționale (§ 14 al. 2).

Pîna aici mi-amu desfasiuratu motivele, din cari nu potu adopta principiulu alegerii indirecte statoritu în proiectulu majorității comisiunii de sîapte; acum me voi încercá a-mi face și unele observatiuni ce le aflu de lipsa la unii paragrafi singurateci din proiectulu amintitu. —

Înainte de tóte me dechiaru cu totulu în contra numerei de Sachsenland întrebuintată în proiectulu respectiv — unu termindu acést'a fără de nici o baza legală — pretindindu ca în loculu aceluia în totu loculu unde se face întrebuintare de densulu să se suplinésca prin terminulu legalu „fundu regescu“.

Pentru deseale afaceri ale economilor nostri de tóta class'a cu Romanii ne aflămu indemnati a reproduce și noi după „Federatiunea“ următoarea:

Convențiune Postale.

între Romanii și Austri'a.

(Traducere din testulu francesu).

(Urmare.)

Art. 18. Tacs'a de 2 cruceri (5 bani) preveniuta pentru mustrele de marfe, tipariture, etc. se

va împarti între Administratiunile contractante; adeca: 3 bani pentru Administratiunile Posteloru din cele doue teritorie a le Majestății Sele Imperiali și Regesci Apostolice și 2 bani pentru Principatele-unite.

Prin exceptiune cu privire la acést'a dispușetiune, tacs'a mustreloru de marfe, tiparitureloru și schimburilor între Principatele-unite și Provinciile limitrofe, mentionate în articolulu 11, va remane cu totulu în folosulu administratiunei, carea o va fi percipiuta.

Art. 19. Mustrele de marfe nu voru fi spedate, decátu sub condițiunile recerute prin legile vamali a le fiescării-a țiere.

Ele nu voru poté se aiba vre-una valóre venale, voru trebui să fia infasiurate într'unu modu, că sa nu lase neci un'a indoienă a supr'a naturiloru; ele nu voru poté sa contienă vre-una scrisóre cu mân'a decátu adres'a destinatarului, un'a marca de facrica seu de negociatoriu, numeri de ordine și de pretiuri.

Cótele de tipariu corese și manuscriptele alaturate cátra dinsele, voru trebui să fie asiderea infasiurate și nu voru poté contiené vre-una epistola seu nota cu caracterulu de corespundintia seu în form'a de a-o înlocui.

Diurnalele și totu felulu de tipariture voru trebui să fia asiderea infasiurate și sa nu contienă neci un'a scrisóre, cifra seu vr'unu semnu de mânia decátu adres'a destinatarului, semnatura tramitatorului și datulu.

Mustrele de marfe, corecturile și ori-ce tipariture, cari nu voru întruni condițiunile esprese aci mai susu, seu alu căroru portu ar' fi lasatu în scotél'a destinatariloru, voru fi considerate cá epistole și tratate după consecintia.

Art. 20. Tramitatoriulu a ori-ce epistola recomandata, spedata din un'a dintre țierele contractante în ceea-laltă, va poté cere în momentulu depuselului epistolei, că acést'a să fia administrata destinatarului prin unu espresu, îndata după sosirea ei, sub condițiunea inse ca epistol'a să fia destinata la unu locu, unde se afla unu biuru de posta.

În casulu acést'a elu va solvi înainte pentru administrarea prin espresu un'a tacsă nestramutata de 15 cruceri, respective de 40 bani.

Acést'a tacsă va remane cu totulu în folosulu biurului de destinațiune.

Art. 21. Administratiunile contractante voru poté a-si împartasi împrumutatu fără de reserva epistole, mustre de marfe și tipariture de ori-ce natura, destinate pentru servescutiunile din țierele straine, căror'a ele servescu, seu aru poté servi cá midilociție.

Corespondintiele destinate pentru Statele germane și Marele-Ducatu de Luxemburg seu provenitória din aceste Statu voru fi tratate în ori-ce privinția că și corespundintiele schimbate între Administratiunile contractante.

Administratiunile contractante și voru solvi împrumutatu pentru corespundintiele destinate pentru seu originarie din țierele straine tacsesele deșpite prin respectivele convențiuni în vigore seu cari au a se încheia în viitoriu.

Administratiunile Posteloru în cele doue teritorie a le Majestății Sele Imperiali și regesci Apostolice voru solvi Administratiunei Posteloru din Principatele-unite pentru corespundintiele francate provenitorie din țierele straine, destinate pentru Principatele-unite, și pentru corespundintiele nefrancate provenitorie din Principatele-unite destinate pentru țierele straine, acelea și some că și pentru corespundintiele schimbate între țierele contractante.

Francarea facultativa seu obligatoria pîna la loculu destinațiunei seu pîna la unu limite anumitu alu corespundintiloru mentionate în articolulu presente, condițiunile, cari voru avé a le impleni mustrele de marfe pentru a avé beneficiulu unei tacsă moderate, condițiunile greutății epistoleloru, etc., voru aterná de la stipulațiunile convențiilor postalilor numite.

Art. 22. Tacsesele, cari suntu a se percipiá pentru corespundintiele schimbate între Principatele-unite și biururile de posta c. r. înfinitiate în Turci'a, se statorésco; adeca:

1. Pentru corespundintiele între locurile limitrofe (Vidinu și Calaf tu, Giurgiu și Rusciucu, Cernavod'a și Calarasiu):

Tacs'a unei epistole simple francate se statorésce în 5 cruceri (15 bani); tacs'a unei epistole

simple nefrancate în 10 cruceri (25 bani); ta s'a pentru mustrele de marfe și pentru tipariture, în 2 cruceri (5 bani); câte la 2 1/2 loti (40 grame).

Aceste tacsese voru remane cu totulu în folosulu administratiunei, care le va fi percipiuta.

2. Pentru corespundintiele între locurile din interiorulu Principatelor-unite de un'a parte și Vidinu, Rusciucu și Cernavod'a de alta parte:

Tacs'a unei epistole simple francate se defige în 10 cruceri (25 bani); tacs'a unei epistole simple nefrancate în 20 cruceri (50 bani);

Tacs'a pentru mustre și tipariture în 2 cruceri (5 bani) câte la 2 1/2 loti (40 grame).

Aceste tacsese se voru împartii în proporțiunea de 3/4 în folosulu administratiunei Principatelor-unite și în proporțiunea de 1/4 în folosulu Administratiunilor postalilor din cele doue teritorie a le Majestății Sele Imperiali și Regesci Apostolice.

3. Pentru corespundintiele între Principatele-unite de un'a parte și biururile de posta i. r. înfinitiate pre tiermii Mării-Negre și în Turci'a europeană (luandu-se afara Albanii și insul'a Candieci):

Tacs'a unei epistole simple francate se statorésce în 15 cruceri (40 bani); tacs'a unei epistole simple nefrancate în 25 cruceri (60 bani);

Tacs'a pantru mustre și pentru tipariture în 4 cruceri (10 bani) câte la 2 1/2 loti (40 grame).

Aceste tacsese se voru împartii precumu urméza: Administratiunile Posteloru din cele doue teritorie a le Majestății Sele Imperiali și Regesci Apostolice voru primá: 10 cruceri pentru un'a epistola simpla francata, 15 cruceri pentru un'a epistola simpla nefrancata și 3 cruceri pentru mustrele de marfe și tipariturele câte la 2 1/2 loti (40 grame).

Restulu va trece în competenția Principatelor-unite.

4. Pentru corespundintiele între Principatele-unite de un'a parte și biururile de posta i. r. înfinitiate în Turci'a din Asi'a, în Egiptu, în insul'a Candieci și în Albanii de alta parte:

Tacs'a unei epistole simple francate se statorésce în 20 cruceri (50 bani); a unei epistole simple nefrancate în 30 cruceri (75 bani); pentru mustre de marfe și tipariture în 4 cruceri (10 bani) câte pentru 2 1/2 loti (40 grame.)

Aceste tacsese se voru împartii precumu urméza:

Administratiunile Posteloru din cele doue teritorie a le Majestății Sele Imperiali și Regesci Apostolice voru primá 15 cruceri pentru un'a epistola simpla francata, 20 cruceri pentru un'a epistola simpla nefrancata, și 3 cruceri pentru mustrele de marfe și tipariturele câte la 2 1/2 loti (40 grame). Restulu va compete Administratiunei Corespundintiloru-unite.

Art. 23. Francarea corespundintiloru de ori-ce natura se va poté efeptuá în țierele contractante prin timbrele de posta respective.

Art. 24. Déca totalulu timbreloru postalilor, cu care atare epistola este provediuta, va fi mai micu decátu taxa statorita pentru efeptuarea francării acelei'a, asemenea epistola va fi considerata cá nefrancata și tratata după consecintia, subtragendu-se valóre timbreloru de posta, întrebuintate în modu insuficiente.

Obiectele infasiurate, provediute cu beneficiulu unei tacsă moderate pre lînga francare obligatoria, în casu de francare insuficiente voru fi tacsate cá epistole nefrancate, subtragendu-se pretiulu timbreloru postalilor aplicate.

Art. 25. Corespundintiele de ori-ce natura, adresate reu seu îndreptate reu, se voru retransmite fără amenare pre lînga unu pretiu, cu carele oficiulu tramitatoriu le va strapune în scotél'a celui-a-laltu oficiu.

Corespondintiele, cari din ce-va cauza nu voru poté fi administrate destinatariloru, se voru retransmite de ambe părțile. —

Cele francate se voru retransmite fără de vr o tacsă seu subtragere; cele nefrancate se voru redá pre lînga pretiulu, cu carele se voru fi computatu din inceputu prin oficiulu tramitatoriu.

Art. 26. Corespundintiele internatiunali, reespeditate din caus'a schimbării locuintei destinatariloru

loru' nu voro pute si supuse unei tacei suplementare din cauza acestei reexpeditiuni.

Déca însa schimbarea locuintei aru produce o adaugere a portului, destinatarului va fi detoria a solvi o taca suplementaria, intrgindu portulu, carele aru fi fostu sa se solvésca prin expeditoriu séu destinatariu, déca epistola aru fi fostu adresata din inceputu la noulu locu de destinatione.

Corespondintiele recomandate, in casu de re-expeditiune voru fi tratate cá atari, fára de a fi supuse la o noua taca de recomandatiune.

Art. 27. Corespundintia relativa eschisivu la diferite servituri publice, adresata din o tíera in ceea-lalta, si a cárei'a circulatiune cu dreptu de imunitate va fi incuviintata pre teritoriulu tieriei, de carea se tiene autoritatea séu functionariulu, dela care emana acésta corespundintia, se va tramine scutita de ori-ce pretiu de portu.

Déca autoritatea séu functionariulu, cátra care este adresata, are asijderea beneficiulu imunitáti, scrisóra i se va adresá fára de taca; in casulu contrariu acésta corespundintia nu va pute fi supusa decátu tacei teritorialii din tíera de destinatione.

Art. 28. Administratiunile contractante se obliga a transportá pre teritierele lorú scrisorile inchise, cari biurourile postale respective aru avé a le schimbá cu biurourile straine.

Administratiunile Postelor din cele dóne teritorie ale Maiestáti Sele Imperiali si Regesci Apostolice voru solvi Administratiunii Postelor din Principatele-Unite pentru transitulu scrisorilor inchise, cari biurourile Administratiunilor susu díse le voru schimbá cu biurourile de posta i. r. din Turcia:

a) 15 bani pentru câte 30 grame, greutate chiara, pentru epistole; si

b) 50 bani pentru câte unu chilogramu, greutate chiara, pentru mustrele de marfa si pentru tipariturí.

Administratiunea Postelor din Principatele-Unite va solvi Administratiunilor susu díse pentru transitulu scrisorilor inchise, cari biurourile de posta din Principatele-Unite voru avé a le schimbá cu biurourile de posta din confederatiunea-germana dela média-nópte:

a) 10 cruceri pentru câte 2 loti, greutate chiara, pentru epistole; si

b) 30 cruceri pentru câte unu chilogramu, greutate chiara, pentru mustrele de marfa si pentru tipariturí.

Déca in venitoriu biurourile de posta din un'a dintre administratiunile contractante voru avé a schimbá scrisori inchise cu biurourile de posta din alte tíeri straine, pretiurile de transportu pentru aceste scrisori inchise se voru statorí la casulu ocurinte cu o invoiela imprumutata a Administratiunilor contractante.

Se subintielege, ca greutatea corespundintielor de ori-ce natura puse la o parte, precum si a scrisorilor de incunoscintári si a altorú bucati de comptabilitate, carea va resultá din schimbulu corespundintielor in scrisori inchise, nu va fi cuprinsa in greutatea epistolelor, mustrelor si tipariturilor, dupa cari voru trebuí a se conformá pretiurile de transportu, statorite prin articolulu presinte.

Art. 29. Biurourile de posta ale Administratiunilor contractante voru primí si voru efectúa imprumutatu abonamente la jurnalele, publicate séu in tíerile contractante séu in strainetate, si totu odata voru luá asup'ra lorú si expedarea acestorú jurnale.

Tacs'a, carea Administratiunile contractante o voru percipiá pentru a efectúa abonamentulu si expedarea jurnalelor, cari aparu in tíerile respective, va fi de 25% din pretiulu curatu alu jurnalului, luându-se afara tacele finantiali, si se va impartí in jumetate intre Administratiunile memorate.

Minimulu acestei tace se statoresce in 80 cruceri (1 leu n.) pre anu.

Art. 30. Biurourile de posta ale Administratiunilor contractante i-si voru administrá imprumutatu jurnalele publicate in strainetate pentru pretiulu, carele abonatii lu solvescu in tíerile lorú proprie, cându primescu aceste jurnale prin posta.

Art. 31. Pentru a-si asigurá imprumutatu castigulu intregu din corespundintiele schimbate între ambele tíeri, Administratiunile contractante se obliga a impedecá prin tóte mijlócele, de cari dis-

ponu, cá aceste corespundintie sa nu tréca pre alte cái decátu prin postele lorú respective.

Art. 32. Francarea articuloilor pentru post'a de sarcine, provenitori din un'a dintre tíerile contractante si destinati pentru ceea-lalta, este facultativa.

Tramitiitorii voru poté, dupa placu a solvi portulu inainte pána la locul destinationei séu pána la frontariile Prin cipatoru-Unite, séu voru poté sa-lu lase cu totulu in socotel'adestinatiuniloru.

Art. 33. Tacele voru fi percipiute dupa tarifele in vigóre din tíera de destinatione; adeca: pentru transportulu in cele dóne teritorie ale Maiestáti Sele Imperiali si regesci Apostolice, dupa tarifele in vigóre in aceste teritorie; si pentru transportulu pre teritoriulu Principatoru-Unite, dupa tarifele, cari suntu in vigóre in aceste tíeri.

Art. 34. Tramitiitorulu a ori-ce articulu pentru post'a de sarcine va poté cere in momentul depusetului obiectului, cá sa i se dee insciintiare (avisu) despre primirea aceluia prin destinatariu. In casulu acésta, elu va solvi inainte pentru portulu insciintárii (avisului) tacs'a statorita la articolulu 14.

Acésta taca uniforme va ramané in cástigulu oficiului de speditura.

Art. 35. Scrisóra de incarcare (lettre de voiture, Frachtbrief) alaturata la pachetele pentru post'a de sarcine va fi scutita de ori-ce taca suplementaria, numai cátu ca se nu tréca preste greutatea unui lotu, respective 15 grame; in casulu contrariu ea va fi tacsata cá-si una epistola ordinaria (Articlii 10 si 11.)

Art. 36. Déca mai multe pachete (teancuri) voru fi insolite de una singura scrisóra de incarcare, tacele voru fi a se percipiá cu tóte acestea in deosebi pentru fia-care teancu.

Art. 37. Articlii pentru post'a de sarcine re-tramisi la locul de origine din care-va cauza, si articlii reexpediti din caus'a schimbári locuintei destinatariilor, voru fi supusi la una noua taca, cá si cându aru fi fostu pusi de nou pre posta.

Art. 38. Articlii pentru post'a de sarcine, cari autoritáti insemnate la articolulu 27 i voru schimbá între sine, se voru expedá scutiti de portu.

Art. 39. Tramitiitorulu unui articulu pentru post'a de sarcine va avé facultatea de a dechiará valórea cuprinsului, pentru carea se va dá garantia in casulu perderei séu alu stricaciunii obiectului.

In casulu perderei séu alu stricaciunii unui articulu pentru post'a de sarcine, desdaunarea se va solvi in marimea valórei dechiarate, deca administratiunea nu va dovedí, ca valórea dechiarata este mai mare decátu valórea reale a articulu.

Nr. 49 A. C.
184 D. G.

Banc'a generala de asecuratiune reciproca

„TRANSILVANIA”

Suntemu in placut'a pnsetiune de a pási la activarea societáti, si avendu de a incepe cu ramulu de asecuratiune contra focului, tíera §-ulu 2 alu dispoziitiuniloru transitorii prescriendu respunderea a 30% de fia-care actiune mai inainte de activare, ne luámú voia a rugá prin acésta pre toi acei p. t. s u b s c r i b e n t i, cari pána acum au respunsu dupa actiunile lorú numai 10%:

cá pana in 1 Decembre a. c. se aiba bunatate a solvi si cele-lalte 20%, adeca dupa fia-care actiune subscrisa inca câte 20 fiorini v. a.

In S a b i i u se potú face acele solviri la functionariulu cassei societáti Dlu P. I. K a b - d e b o in localulu seu din pié't'a mare. Subscritentii de prin alte locuri voru plati acolo unde au subscrisu actiunile.

A c t i u n i l e originale inca se voru impartí cu 1 Decembre a. c. impreuna cu cupónele de interese si de dividende.

OBSERVARI

1. Dupa actiunile platite si cari mai suntu a se plati in urm'a acestei provocári, societatea da 6% interese computeate dela díu'a respunderei lorú; cu 1 Februariu 1869 se voru plati interesele pre tempulu trecutú pána atunci, tíera de aci incolo de se voru plati in rate **semestrale** decursive.

2. Provocarea de mai susu nu schimbá intru nimic'a modalitatea subscritiei mai departe la capitalulu fundamentalu (fundulu de intemeiare) si la subscritiunile nóue voru fi a se responde si pre viitoriu la inceputu totu numai 10%. Solvirile mai departe dupa atari subscritiuni se voru cere mai tárdú prin insciintiare deosebita.

3. Actiunile subscrisse participéza cu dividende de 15% la intregu castigulu curatu resultatoriu din toti ramii de asecuratiune, adeca dupa asecuratiuni de focu, de viétia, de grindna si de transportu, indata ce ele voru intrá in viétia.

S a b i i u, in 6 Noemvre 1868.

Administratur'a suprema a bancii generale de asecuratiune reciproca „T r a n s i l v a n i a”.

In acestu casu, administratiunea e detória a rentóree numai acésta din urma.

Déca tramitiitorulu nu va fi facutu dechiaratiune de valóre, elu nu va avé dreptu decátu la una desdaunare, care va corespunde perderei séu daunei reale; acésta desdaunare nu va poté sa tréca preste 1 florinu si 50 cruceri (3 lei n. 75 bani) pentru câte 1/2 chilogramu, séu pentru ori-ce fractiune a acestei greutáti.

In regula generale, desdaunarea se solvesce tramitiitorulu obiectului.

Cu tóte acestea se va poté acuitá in mánile destinatariulu; déca tramitiitorulu doresce acésta din adinsu, séu déca acésta este necunoscutu séu nu se poté aflá.

(Va urmá).

Varietáti.

* * Multiamita publica. Subscritulu aducú aceluia membri generosi ai fostului congresu nationalu bisericescu románu, cari au benevolitu a contribuí la colect'a, facuta de unu multu meritatu membru, alu aceluia-si congresu, spre acoperirea speselorú caletoriei mele din S a b i i u pána in Vien'a, multiamita publica.

N i c o l a u C o c o r a d e,
stud. medicano.

25-3

Concursu.

Pentru ocuparea posturilorú Invetiatoresci din urmatórele comune, se escrie concursu pána in 15 Noemvre a. c.

1. La P e t r i l ' a, cu salariu de 300 fl. v. a. cuartiru liberu si lemne.

2. La P e t r o s i e n i = L i v e z e n i, cu salariu de 300 fl. v. a. cuartiru liberu si lemne.

3. La O c o l i s i u l u - m a r e cu salariu de 150 fl. v. a. 2 orgii-cubici, lemne focale, 40 ferdele de bucate si cuartiru liberu.

Dori.orii de a ocupá aceste posturi, voru adresá subscritulu concursele sele pána in terminulu de susu, instruate cu atestatele necesari, ca nu absolvitu celu putienu 4 clase gimnasiale, séu pedagogi'a séu teologi'a din S a b i i u.

Hatiegu in 19 Octomvre 1868.

Inspectoratulú districtualu scol. gr. or.
din Tractulu Hatiegului.

I o a n n R a t i u,
Protopopu.